

TALENTAONI

Životni put jednog šalabahtera

Nastao sam jedne hladne zimske večeri na Lukinu stolu. Moje bijelo lice krasilo je bezbroj malih slova i brojki. Odjednom je, nekim čudom, nekoliko stranica iz velike bilježnice stalo na moje malo tijelo. Luka me spretno spremio u džep i sutradan me poveo sa sobom u školu. Već prvoga sata pokušao me izvaditi iz džepa, no malo su mu zapele ruke i umjesto u Lukinoj ruci, našao sam se na podu. Odjednom sam osjetio jak pritisak noge. To me je zaboljelo. No na svu sreću, nije dugo trajalo i ponovno sam se našao u nečijoj ruci. Nije bila Lukina. Bila je mirisna, mekana i topla. „Čiji je ovo šalabahter?“, čuo sam učiteljičin strogi glas. Nitko nije odgovarao. Znao sam da sam se našao na pogrešnu mjestu. Uplašio sam se i pokušao pobjeći. Ovajput spasile su me nespretno svinute noge kojima sam se odgurnuo i pao na pod. Ponovno onaj isti pritisak. „Kamo je samo nestao?“, pitala se učiteljica. U razredu se nije čula ni muha, a ja sam stenja pod Lukinom tenisicom. Odjednom sam čuo kucanje na vratima. Netko je ušao, a Luka je iskoristio priliku, brzo me podigao i spremio u džep. Osjetio sam olakšanje, ali sam se osjećao beskorisno. Nakon nekog vremena ponovno sam osjetio Lukinu ruku. Ovajput sam bio spretniji. Želio sam mu pomoći, barem malo. Osjetio sam kako me okreće, znao sam da sam uspio. Odjednom sam poletio. Shvatio sam da imam i krila, raširio sam ih i spretno sletio u Markove ruke. Nakon letenja uvidio sam da znam i puzati po podu, jer sam tako dospio u Ivanine ruke. Zbog svih mojih akrobacija toga sam dana postao razredni heroj. Bio sam ponosan na sebe i na Luku. O mojim vratolomijama pričalo se cijeli dan. Sutradan su svi bili zadovoljni ocjenama. Kad bi znali koliko sam ja bio sretan! No tu nije bio kraj mojim pustolovinama. Luka me poklonio. Ani iz B-razreda, jer sam ipak bio šalabahter koji donosi sreću pa su me zbog toga prozvali „sretni šalabahter.“ Danas sam u čaši s olovkama na stolu. Luka me neprestano gleda nasmiješen i zamišljenim pogledom. Otkrio sam da moja krila ukrašavaju nacrtana srca. Ja sam zaista poseban šalabahter, sretan i zaljubljen. Baš kao i Luka.

Dora Eškerica, 7. B
OŠ 22. lipnja, Sisak
Mentorica: Ljubica Šporčić

Pišite, crtajte, fotkajte... i podijelite s nama!

Talenti, pozor!

Znamo da ste kreativni i daroviti, da pišete pjesme i priče, crtate i fotografirate... I zašto to ne bi vidjeli i drugi?! Svoje pjesme, priče i fotke (fotki dodajte mali opis kako je nastala) šalјite nam na mail modra.lasta@skolskaknjiga.hr (za talente), a likovne radove na adresu Uredništvo Modre laste, Masarykova 28, 10000 Zagreb.

Poštovane mentorice i mentori,

pozivamo vas na nastavak suradnje – šalјite nam i dalje radove svojih učeničkih literarnih grupa! Uz svaki učenički rad potrebno je navesti ime i prezime učenika, razred, školu te ime i prezime mentora. Posebno pozivamo mentore i učenike da nam šalјu radove na dijalektu svoga kraja.

Najljepšoj domovini želim
Veliko plavo nebo.
Želim čiste i pitke vode,
Želim da ima najčišće more.

Želim joj zelene ravnice,
Rodne i zdrave gorice.
Želim joj blistave ulice
I igrališta puna djece.

Svojoj domovini želim
Mir, blagostanje, radost i veselje.
Sve samo dobre, dobre želje...

Draga moja domovino,
Lijepa si kao sunce.
Volim tvoje plavo more,
Sve potociće, rijeke, jezera.

Mojoj dragoj domovini

Roda

Na kući stoji
i na livadu gleda.
U lov joj se ne da.

BUDENJE JUTRA

Budi se jutro,
s jutrom se
budim i ja.
Cvrkut ptica
me pozdravlja.
Sunce mi je
obasjalo stan,
započeo je
novi dan.

Elena Čačić, 6.A
OŠ 22. lipnja, Sisak
Mentorica:
Ljubica Šporčić

Marijan Šoufek, 7. A
OŠ Banova Jaruga
Mentorica:
Sanja Feltrin

Volim tvoje planine
Poslagane jedna uz drugu
Kao da se vole.

Volim tvoje zalaske sunca,
Crvene i umorne.
Sve tvoje livade,
Šume pune cvijeća i
životinja.

Domovino draga,
Imaš puno života u sebi
I sretan sam što sam i ja
dio tebe.

Josip Maršon, 5. razred
OŠ Banova Jaruga
Mentorica: Sanja Feltrin

Breza

Mala breza
na livadi stoji.
Čeka sunce da je ugrije
i ptičica poljubi.

Puhne vjetar
i odnese lišće.
Ostale su gole grane.

Sada jedna sama
čeka bolje dane.

Luka Panek, 6. A
OŠ 22. lipnja, Sisak
Mentorica:
Ljubica Šporčić